

Панку

Яків Щоголів

Родився ти на світ не між тими батьками,
Не серед справжніх тих панів,
Що їх прапрадіди стояли ще стовпами
Кругом престолів і царів.
Ніколи й голови за віру й батьківщину
Під кулю ти не підставляв;
Ні правди чистої не вніс в свою родину,
Добру юнаків не навчав.
За що ж, панотче, вас вельможністю зробили
І на ходулі підняли;
В блистучому всьому, як птаха, нарядили,
На шию брязкал натягли?
Але ти добре вмів проселочні дороги
Хвостом лисичим підмітатъ
І вірно берегти полощені пороги,
Щоб мокроступи подавать.
І от теперечки, куди б там не схотілось
Поглянуть: знизу і вгорі
Дешевого того вельможства наплодилось,
Як гаду де на пустирі.
Чи школа там, чи суд, чи писарська кімната,
То вже вельможність і стирчить;
Така ж їй і ціна, не дуже витівата,
Що можна на шага купить.